

Čj. UOOU-03916/15-12

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 30. července 2015 takto:

Rozklad účastníka řízení, společnosti ČSAD Karviná a.s., se sídlem Bohumínská 1876/2, 735 06 Karviná, IČ: 45192090, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-03916/15-6 ze dne 26. května 2015, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 101/2000 Sb. a § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), v souvislosti se zpracováním osobních údajů v žádostech/smlouvách (dále jen „žádost“) o vydání elektronického peněžního prostředku (EM CARD), bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníku řízení, společnosti ČSAD Karviná a.s., se sídlem Bohumínská 1876/2, 735 06 Karviná, IČ: 45192090, doručeno dne 14. dubna 2015. Podkladem pro zahájení správního řízení byl písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené inspektorem Úřadu PhDr. Petrem Krejčím ve dnech 21. října 2014 až 30. ledna 2015 spolu s vyřízením námitek předsedou Úřadu čj. UOOU-07086/14-24 ze dne 25. března 2015.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení shromažďoval již od roku 1999 prostřednictvím žádostí o vydání elektronického peněžního prostředku, ve formě žádosti o vydání bezkontaktní čipové karty EM CARD (dále jen „EM CARD“), osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, titul, rodné číslo, datum narození, trvalé bydliště a kontakt, přičemž poskytnutí kontaktu bylo dobrovolné.

Na vzorové žádosti o vydání elektronického peněžního prostředku je uvedeno, že žadatel dává souhlas se zpracováním osobních údajů v souladu s ustanovením § 5 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. Dále je v podmínkách výdeje EM CARD uvedeno: „Firma EmTest ČR s.r.o. jako dodavatel systému pro evidenci, personifikaci a plnění čipových karet zavedl tento systém tak, že je nutné zadat rodné číslo. Na základě rodného čísla se čipová kata zaeviduje do systému WinAD.“

Dále ze spisového materiálu vyplývá, že dne 19. června 2014 podala u účastníka řízení žádost o vydání EM CARD paní ... Žádost pod evidenčním číslem *32456 obsahuje osobní údaje jmenované ve výše uvedeném rozsahu. Rodné číslo paní ... je na kopii předmětné žádosti, která je součástí spisu, začerněno. Jmenovaná se ještě na přepážce rozhodla smlouvu neuzavřít a žádost zrušit. EM CARD jí vydána nebyla, na její žádost o vrácení vyplněné žádosti jí příslušná pracovnice účastníka řízení sdělila, že tato již byla opatřena číslem a bude v písemné formě uchována do doby skartace.

Správní orgán prvního stupně na základě shromážděných materiálů dospěl k závěru, že účastníkem řízení bylo jednak vyžadované rodné číslo údajem nadbytečným pro stanovený účel a bylo shromažďováno v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. a dále, že v případě odstoupení paní ... od smlouvy byl postup účastníka řízení, tedy uchování její žádosti s osobními údaji, v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Dne 26. května 2015 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí čj. UOOU-03916/15-6, v němž konstatoval, že:

I. shromažďováním rodných čísel žadatelů od roku 1999 nejméně do 21. října 2014 prostřednictvím 17. 447 žádostí o vydání EM CARD, porušil účastník řízení povinnost dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost shromažďovat osobní údaje pouze ke stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu, čímž spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval osobní údaje v rozsahu, který neodpovídá stanovenému účelu,

II. zpracováním osobních údajů ... ve stornované žádosti od 19. června 2014 nejméně do 21. října 2014 ve výše uvedeném rozsahu, bez souhlasu jmenované, porušil účastník řízení povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona, čímž spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) uvedeného zákona,

III. nebylo prokázáno, že by od 19. června 2014 nejméně do 21. října 2014 účastník řízení uchovával rodné číslo ... ve výše uvedené stornované žádosti, čímž by porušil povinnost stanovenou v § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb.

Za spáchání uvedených správních deliktů uložil správní orgán prvního stupně účastníku řízení v souladu s ustanovením § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 60.000 Kč.

Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 26. května 2015 a následně, ve stanovené lhůtě, byl dne 10. června 2015 doručen Úřadu rozklad účastníka řízení ze dne 8. června 2015.

V rozkladu účastník řízení k výroku I. konstatoval, že jako správce osobních údajů uvedl ve své registraci zpracování osobních údajů, že osobní údaje bude zpracovávat za účelem plnění uzavřené smlouvy, statistiky, nabízení obchodu nebo služeb subjektům údajů. Zpracování rodného čísla je dle účastníka řízení v souladu s účelem zpracování osobních údajů, a to v souladu s plněním smlouvy uzavřené mezi objednavatelem dopravy a účastníkem řízení. Podle účastníka řízení je cestující veřejnost rovněž stranou této smlouvy, neboť v jejich prospěch je přeprava vykonávána. Rodné číslo se používá pro účely vystavení karty, karta je tedy nezbytná pro plnění smlouvy a slouží k úhradě jízdného. Podle účastníka řízení není požadavek na uvádění rodných čísel jeho „libovůlí“, ale vyžaduje je technické řešení výrobce odbavovacího systému, které nelze jinak obejít. Bez identifikátoru rodného čísla nelze kartu v odbavovacím systému provozovat. Současně účastník řízení

upozorňuje, že karty EM CARD jsou již postupně nahrazovány kartou ODISka, která rodné číslo nevyžaduje.

K výroku II. uvádí účastník řízení, že nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že neobstojí jeho tvrzení, že osobní údaje ... již má ve své evidenci a zpracovává je s jejím souhlasem, neboť tato skutečnost není předmětem řízení a týká se odlišné věci (resp. jiného zpracování osobních údajů prováděného za odlišným účelem).

Účastník řízení dále nechápe tvrzení Úřadu v rozhodnutí, že po odvolání souhlasu se zpracováním osobních údajů paní ... (v nové žádosti) byl povinen zpracování osobních údajů ukončit, a že pokud tak neučinil, byl porušen zákon. K tomu účastník řízení konstatuje, že Úřad zde vnucuje zcela absurdní situaci, kdy naprosto stejnou sadu osobních údajů může účastník řízení na základě jedné žádosti používat, avšak na základě druhé, stornované, žádosti je používat nesmí.

Rovněž tak nesouhlasí účastník řízení s výtkou Úřadu, že osobní údaje paní ... byly zpracovány bez jejího souhlasu. Podle účastníka řízení nebyly osobní údaje paní ... zpracovávány, stornovaná žádost byla pouze uložena se začerněným rodným číslem a dále zpracována nebyla, což je zřejmé ze skutečnosti, že karta vydána nebyla.

Závěrem účastník řízení uvádí, že osobní údaje ve stornované žádosti by byly zpracovány za účelem, který je stejný jako v případě první žádosti, tj. vydání karty pro využívání služeb linkové dopravy podle uzavřené smlouvy mezi objednavatelem a dopravcem. Na základě uvedených skutečností navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Argumentaci účastníka řízení, že zpracování rodného čísla je v souladu s účelem zpracování osobních údajů, a to v souladu s plněním smlouvy uzavřené mezi objednavatelem dopravy a účastníkem řízení, nelze akceptovat. Rodné číslo není nezbytné pro uzavření smlouvy mezi účastníkem řízení a žadatelem o vydání EM CARD. Cestující veřejnost, resp. žadatelé o vydání EM CARD, nejsou účastníky smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a objednavatelem dopravy.

Jak uvádí sám účastník řízení, rodné číslo v daném případě slouží jako identifikátor a je „nezbytné“ pro technické řešení provozu odbavovacího systému, který si účastník řízení zvolil. Jedná se tedy o technický postup provozování dané karty, který vyžaduje rodné číslo, nikoli o nezbytnost rodného čísla pro uzavření smlouvy o vydání EM CARD mezi účastníkem řízení a žadatelem o EM CARD. Tomuto svědčí také skutečnost, že v podmínkách výdeje EM CARD je mimo jiné uvedeno, že je nutné uvést rodné číslo pro provoz daného systému EM CARD a že na základě rodného čísla se EM CARD zaeviduje do systému WinAD. Účastník řízení také uvedl, že již postupně přechází na vydávání nových karet s jiným systémem provozování, kde již rodné číslo nefiguruje.

K námitce účastníka řízení, že Úřad své tvrzení neopírá o žádné ustanovení zákona, judikaturu či výkladovou praxi, konstatuje odvolací orgán, že správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí správně uvedl a prokázal, že se jedná o porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnosti shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu. V daném případě, jak již uvedl v napadeném rozhodnutí správní orgán prvního stupně, je účelem plnění uzavřené smlouvy mezi účastníkem řízení a jeho klientem, jejímž předmětem je vydání karty umožňující poskytování přepravy. Pro tento účel, tedy pro plnění dané smlouvy, není rodné číslo údajem nezbytným. Smluvní stranu (veřejnost) lze

jednoznačně identifikovat na základě jména, příjmení, data narození a adresy bydliště, rodné číslo tedy není potřeba.

Odvolací orgán proto souhlasí s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, že rodné číslo v daném případě nebylo nezbytným údajem pro vydání příslušné karty, ale bylo vyžadováno pouze z důvodu technické funkčnosti karty, jak uvedl sám účastník řízení.

K argumentaci účastníka řízení týkající se výroku II., tedy zpracování osobních údajů paní ..., odvolací orgán úvodem upozorňuje, že podle ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rovněž rozumí jejich uchovávání. Nelze tak souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že ke zpracování osobních údajů jmenované nedošlo, že její žádost byla pouze založena. Jak vyplývá z výše uvedeného, již samotné založení žádosti s osobními údaji jmenované je dle uvedeného ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. zpracováním osobních údajů. V daném případě paní ... svoji žádost o vydání EM CARD stornovala, tím také odvolala souhlas se zpracováním svých osobních údajů a účastníku řízení neshledala pro zpracování ani žádná z výjimek dle § 5 odst. 2, písm. a) až g) uvedeného zákona, na základě kterých by mohl zpracovávat osobní údaje jmenované bez jejího souhlasu.

Dále odvolací orgán dovodil, že i když se jednalo o obdobné osobní údaje, které již měl účastník řízení k dispozici, jednalo se o nový účel, tedy o vydání nové karty. Pro tento účel, tedy vydání nové karty, by účastník řízení, stejně jako v případě vydání první karty, musel mít souhlas jmenované se zpracováním jejích osobních údajů. V daném případě se jmenovaná rozhodla svoji žádost stornovat a tím souhlas se zpracováním osobních údajů odvolala. Účastník řízení tedy jejím souhlasem se zpracováním osobních údajů nedisponoval a podle odvolacího orgánu tak správní orgán prvního stupně správně dospěl k závěru, že postupem účastníka řízení došlo k porušení ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Odvolací orgán se rovněž zabýval výší stanovené sankce a dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně výši uložené sankce dostatečně odůvodnil, když jako k přitěžující okolnosti přihlédl k počtu a době shromažďování rodných čísel a k jeho charakteru a na druhé straně jako k polehčující okolnosti přihlédl ke skutečnosti, že nedošlo k významnému zásahu do soukromí subjektů údajů. Rovněž tak byl zohledněn postup účastníka řízení týkající se založení žádosti paní ... s jejími osobními údaji. Odvolací orgán proto neshledal důvod ke změně výše uložené sankce.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 30. července 2015

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková